

Brønsen: Da jeg i sin Tid for mange Dage siden forlangte Ordet, var det, fordi jeg blandt andet havde Lyst til at fremkomme med nogle Udtalelser i Anledning af den Polemik, som har været ført særlig i vor Presse i Sommer om Befalingsmændene indenfor Hæren, om Officererne. Imidlertid er denne Sag bleven udførligt omtalt af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), og jeg kan udtale, at jeg næsten til Enkelt-heder er enig i de Betragtninger, han gjorde gældende. Men ikke alene han har udtalt sig meget udførligt derom, ogsaa adskillige andre ærede Talere have været inde paa dette Emne, og jeg finder mig derfor ikke foranlediget til i dette Øjeblik at fremkomme med noget, som maaske allerede i Forvejen er sagt. Jeg vil blot udtale, at jeg tror, at baade den Pennefejde, som er ført i Sommer, foranlediget ved den Artikel, som i sin Tid fremkom fra Pastor Koch i Odense, og hele den Debat, som er ført her i Rigsdagen, have haft deres overordentlig store Betydning. Jeg har en ubetinget Tro paa, at den nuværende højtærede Forsvarsminister vil gøre, hvad der overhovedet staar i hans Magt, for at det unge værnepligtige Mandskab kan blive behandlet paa en saadan Maade, at Forældre med Tryghed kunne sende deres Sønner ind i Tjenesten. Jeg tror, det har sin overordentlig store Betydning, at han som Forsvarsminister faar at vide, at man i Rigsdagen i høj Grad følger disse Forhold med Opmærksomhed og i høj Grad interesserer sig for, at Forholdene kunne blive noget bedre, end de have været hidtil.

Maa jeg henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa en Bevilling, der findes paa § 26. Det er en Bevilling til et Digeanlæg ovre i Ribe Amts 3die Valgkreds. Dette Digeanlæg blev vedtaget ved Lov allerede for et Par Aar siden, dette er 2den Bevilling. Jeg er selvfølgelig i høj Grad taknemmelig for, at denne Bevilling er kommen paa Finansloven, men jeg skylder at udtale, at dette Arbejde er af en ganske ekstraordinær Beskaffenhed, og at det derfor er om at gøre, at det kan fremmes saa hurtigt som muligt. Jeg behøver ikke at fremkomme med mange Udtalelser for at overbevise dette høje Ting og det højtærede Ministerium om, at det er et Arbejde af særlig Karakter. Hvis et saadant Digearbejde skal udstrækkes over en hel Del Aar, er det klart, at Staten løber en stor Risiko, fordi der saa er større Sandsynlighed for, at Vesterhavet kan oversvømme det lave Land

derovre, mens Arbejdet staar paa. Jeg mener altsaa, at jeg er skyldig at gøre opmærksom paa, at Staten løber en Risiko, hvis dette Arbejde ikke bliver fremmet saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Naar man gennemløber Finanslovens forskellige Poster, antager jeg, det gaar adskillige Medlemmer, som det er gaet mig, hver eneste Gang jeg har læst Finansloven, at der er adskillige Bevillinger, som man i og for sig gerne vilde se forsvinde fra Finansloven, medens der derimod er andre, som man med Glæde ser og med Glæde ser stige fra Aar til Aar. Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at med Hensyn til de Bevillinger, der gives til Transport af Mergel og til Mergelspor o. s. v., vilde jeg nødig være med til, at vi i det hele skulde sige Nej til Krav, der komme ude fra den store Befolkning. Jeg har nemlig, hvor jeg bor ovre i Vestjylland, stadig været Vidne til, i hvor høj Grad Landbrugets Rentabilitet paa vedkommende Egn fremmes, naar der benyttes Mergel til Jorden. Derfor vil jeg meget ønske, at vi, saa vidt det er muligt, maa imødekomme de Krav, der fremkomme i den Henseende. Hvad det i første Linie kommer an paa, naar Talen er om Sparsommelighed, er selvfølgelig ikke, at vi kunne spare en lille Bevilling her og der — det er i sin fulde Orden og naturligvis absolut nødvendigt under de nuværende Forhold, men at vore Erhvervs Produktionsevne kan stige, thi kun da kunne vi i Virkeligheden med Tryghed se Fremtiden i Møde.

Jeg har haft Lejlighed til et Par Gange at tale om vore Udførselsforhold, naturligvis i særlig Grad af den Grund, at de i høj Grad berøre Landbruget nede paa den Egn, jeg repræsenterer. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ved denne Lejlighed, men det forekommer mig, at det i det hele er en mærkværdig Maade, vi blive behandlede paa fra det tyske Riges Side. Jeg har appelleret til Regeringen før, men der er vel overhovedet ikke noget at gøre derved. Det ser en Smule mærkeligt ud. De fleste erindre temmelig sikkert, at man for en Tid siden fik en hel Sending Kreaturer sendt tilbage fra de tyske Karantæner, hvor de vare indsprøjtede med Tuberkulin og fik Stempel som tuberkuløse, og da de bleve slagtede her i Danmark paa et offentligt Slagtehus og under videnskabelig Kontrol, viste det sig, at alle disse Kreaturer paa eet nær bleve stemplede som første Klasses Varer. Det forekommer mig, at